

OSYPKA (5) *sb f*

o prawdopodobnie jasne (*tak w osypać*); a jasne.

sg *N* osypka (5). ◊ [*G* osypki. ◊ *A* osypkę.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Otręby ze zbóż dodawane do pokarmu dla zwierząt; zea Murm, BartBydg; canicae Calep, Cn; farrago, stramen BartBydg; far caninum, sagina canum Cn (5) : Zea. Spelt ader dinckel Oŷypká. Murm 119; Farrago, stramen etc, vel quaelibet mixtura pabulorum, oszypka BartBydg 56, 175b [2 r.]; Canicae – Otręby, ośipka dla płow. Calep 157b; [Zea oŷypka Glosy I nr 48/367; przychodzi z niego [z młyna] do roku żyta małdrów 13, pszenice małdrów 1 i wiert. 3, osypki ćw. 3. LustrWpol I 239; Żyta z tegoż młyna wymiaru przychodzi na zamek kor. 175 [...], osypki na potrzebę zamkową kor. 4 LustrWpol II 3, I 240, II 6; Oŷpá/ Faba fressa, farrago, edulium pecuinum. oŷypká/ dim: Volck Ppp3v; oŷypká/ Farrago, pabulum pecuinum. Volck Ppp3v].

[*Szereg*: »tłucz albo osypka«: Pszenice z tychże młynów z wymiaru przychodzi do ćw. 84 c.v.u. ćwiertnia po gr 40, [facit] fl.12 Tłuczy albo osypki przychodzi ćw. 18 LustrWpol I 212.]

Synonimy: otręby, tłucz.

Cf **OSPA**